

N:o 1.

Ank. till Riksd. Kansli den 5 Mars 1872, kl. 12 midd.

Sammansatta Bevillnings- och Lag-Utskottets Betänkande, i anledning af väckta motioner om ändringar dels i Bevillningsstadgan, dels i 57 § Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse å landet, afseende att prest, som uppbär inkomster från flera kommuner inom samma pastorat, skall påföras bevillning och erlägga kommunalafgifter inom hvarje särskild kommun.

Inom Andra Kammaren har Herr *Ake Andersson* framställt förslag *dels* (uti motion N:o 187) om den förändring eller tillägg till Bevillningsförordningen, "att prest, som uppbär tionde eller andra inkomster af flera kommuner inom samma pastorat, skall i hvardera kommunen påföras bevillning för de inkomster, han af densamma uppbär", och *dels* (uti motion N:o 188) om sådan ändring eller tillägg till 57 § i kommunallagen "att prest, som uppbär tionde och andra inkomster i flera kommuner inom samma pastorat, må i mån af sin inkomst betala kommunalutgifter till den kommun, hvaraf densamma uppbäres"; och hafva dessa motioner blifvit hänvisade, den förra till Bevillnings-Utskottet och den sistnämnda till Lag-Utskottet.

Sedan vid föredragning af förstberörda motion Bevillnings-Utskottet ansett nödigt att till öfverläggning i ärendet med Lag-Utskottet sammanträda, samt Lag-Utskottet, med anledning af den härom gjorda framställningen, beslutat att ofvannämnda till detta Utskott hänvisade motion skulle i sammanhang med den förra behandlas, så hafva ifrågavarande båda motioner blifvit, jemlikt föreskriften i 47 § Riksdags-ordningen, handlagda af Sammansatt Bevillnings- och Lag-Utskott, som härmed får i anledning af desamma afgifva utlåtande.

Förenämnda 57 § i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet har följande lydelse: "Skyldig att till kommunens i § 5 omförmälda gemensamma utgifter lemna bidrag är en hvar, som inom kommunen, ehvad

han derstädes bosatt är eller ej, eger eller brukar hemman, hemmansdel eller annan i mantal satt jord eller från hemman under full eganderätt afsöndrad eller till allmän bevilning för sig taxerad fastighet, eller derstädes idkar bergsbruk, fabriksrörelse, handel, handverk eller annan till allmän bevilning taxerad näring; äfvensom en hvar, som inom kommunen sitt rätta bo och hemvist har och eger sådan inkomst, att bevilning till staten enligt Art. II Bevilningsstadgan därför skall såsom för inkomst af kapital eller arbete erläggas.

Då i följd häraf en pastor, som uppbär inkomst från två eller flera församlingar eller kommuner, men jemlikt 9 § sista momentet Bevilningsstadgan påföres bevilning för hela sin inkomst uti den kommun, der han är mantalsskrifven, ensamt till denna kommun erlägger kommunalutskylder efter förenämnda inkomst, så skulle, enligt motionärens förmenande, häruti ligga en orättvisa, enär pastor således icke med ett enda öre komme att bidra till kommunalutgifterna i annexförsamlingen, hvaraf han på flera ställen uppbär sin största inkomst.

Den af motionären här uttalade grundsats, att man bör erlægga bidrag till en kommun endast derföre att man från densamma uppbär inkomst, och hvilken grundsats, om den vore riktig, borde påkalla en likartad förändring som den föreslagna äfven i afseende å andra embets- och tjänstemän, som från skiljda kommuner uppbära sina aflöningsförmåner, kan Utskottet icke godkänna. Enligt 5 § i åberopade Kongl. förordning äro kommunalmedlemmar underkastade beskattning till bestridande af de utgifter, som till kommunens gemensamma gagn eller för särskilda dess behof erfordras, och det är således med afseende på gagnet och behofvet af de kommunala institutionerna för kommunalmedlemmarne, som de bidra till dessa; i följd hvaraf ock dessa bidrag af en hvar böra lemnas, der hvarest han har gagn eller behof af förenämnda kommunalinstitutioner. Då uti det af motionären omförmälda fall den inom moderförsamlingen bosatte presten för sig, familj och husfolk eger draga nytta af dess kommunala inrättningar, dess folkundervisning och fattigvård m. m., är det endast billigt, att han utgör kommunalutskylderna till denna församling, och det skulle snarare vara en orättvisa till förfång för moderförsamlingen, om han för någon del af sin inkomst bidroge till annexförsamlingarnes kommunala inrättningar, af hvilka han icke hade, vare sig nytta eller behof, men hvarigenom dessa kommuner skulle tillskyndas inkomster utan motsvarande förpligtelser.

Med anledning af det nu anförda får Utskottet hemställa,
att Herr Åke Anderssons förevarande förslag om ändring i 57 § af Kongl. förordningen om kommunalstyrelse å landet icke må vinna Riksdagens bifall.

Och då hvad motionären föreslagit derom, att prest, som uppbär tionde eller andra inkomster af flera kommuner inom samma pastorat, skall i hvar-dera kommunen *påföras bevillning* för de inkomster, han af densamma uppbär, allenast afsett den förändring i afseende å kommunalbeskattningen, som Utskottet här ofvan afstyrkt, samt ett sådant stadgande skulle medföra högst betydliga olägenheter med afseende å statsinkomsternas upptagande, tillstyrker Utskottet,

att äfven detta Herr Åke Anderssons förslag måtte af Riksdagen lemnas utan afseende.

Stockholm den 5 Mars 1872.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.

Reservation:

af Herr *Rylander*.
